

FB Autocamp Sedmihorky

Milí přátelé!

Vlastně žiju neustále v jistém strachu.

Čas běží příliš rychle... dokážu zítra ještě pracovat s počítačem, s těmi neustále se zdokonalujícími programy, vyhovět požadavkům techniky, vydavatelů a státu? :(

≡ Geologický vývoj Českého masivu – příběh ukrytý v horninách

Věděli jste, že horniny pod našima nohama vyprávějí příběh starý více než dvě miliardy let? Příběh dávných moří, sopek, tropických pralesů, pouští i vzniku mohutných pohoří. Nová výstava Geologický vývoj Českého masivu – příběh ukrytý v horninách vás zve na cestu do hluboké minulosti krajiny, ve které dnes žijeme.

Český masiv je z geologického hlediska skutečným unikátem. Na poměrně malém území se zde zachovaly horniny nejrůznějšího původu a stáří, které dokumentují téměř všechny důležité procesy formující naši planetu. Díky nim můžeme nahlédnout do období, kdy se naše území nacházelo na jižní polokouli, střídavě ho zaplavovalo moře, pokrývaly jej tropické lesy nebo naopak vyprahlé pouště.

Výstava představuje tento fascinující vývoj na deseti panelech, doplněných o zajímavé ukázky hornin z různých částí Českého masivu. Srozumitelnou formou přibližuje děje, které po miliardy let utvářely krajinu České republiky, a nabízí možnost podívat se na obyčejné kameny z úplně nové perspektivy. Přijďte společně s námi objevit příběhy ukryté v horninách a vydat se na cestu časem do období, kdy svět vypadal úplně jinak než dnes.

Výstava v Mineralogickém kabinetu Muzea Českého ráje potrvá do 17. ledna.

✂ Ve dnech 22. až 26. června zavítali do Geoparku UNESCO Český ráj komisaři vyslaní sekretariátem Globálních geoparků UNESCO v Paříži, pánové Alireza Amrikazemi z Íránu a Sigurdur Sigursveinsson z Islandu, aby vykonali revalidační misi v Geoparku Český ráj, který jako jediný z jedenácti geoparků v České republice získal už v roce 2015 značku Globální geopark UNESCO.

Revalidace se uskutečňuje každé čtyři roky a geopark UNESCO musí prokázat, že plní přísná kritéria, která tato značka vyžaduje. Minulá revalidace se v Českém ráji uskutečnila v červenci 2024. Geopark Český ráj získal takzvanou „žlutou kartu“, která opravňuje geopark užívat titul Globální geopark UNESCO po další dva roky s výtkami a doporučeními (geopark má dva roky na sjednání nápravy).

Držíme Geoparku Český ráj palce, aby značku UNESCO obhájil.

/ Jana Lebedová, ředitelka Geopark Český ráj

✂ Turnovské kulturní tipy:

pátek 3. července, 19.00, před Střelnicí

Kůlna Band & The Boband

I letos se zapojujeme do Turnovského léta a zveme vás na první koncert.

Nenechte si ujít spojení liberecké rock'n'rollové kapely a turnovského Bobandu, který naservíruje písně Boba Dylana v původních akustických verzích 60. a 70. let. Vstupné dobrovolné

sobota 4. července, 18.00, před Střelnicí

Salsa Night

Vstupné dobrovolné

10. července, 19.00, před Střelnicí

Solomon Bob revival (Turnovské léto)

Solomon Bob byla liberecká legenda. A každá legenda si zaslouží vzkříšení.

Dnešní kapela hraje její hity od Martina Červinky v původním aranžmá, a dokonce s původním bubeníkem. Liberecký rock 80. a 90. let připomene jako nikdo jiný. Vstupné dobrovolné.

11. července, 19.00, před Střelnicí

Blues-Rock Nonsens 1984 (Turnovské léto)

Blues Rock Nonsens 1984 je kapela původem z Borku pod Troskami založená Jaroslavem Špínou (hudba, kytara, zpěv), ke spolupráci přizval Petra Šindlera a Petra Brázdu na bicí a Kamila Körbera na baskytaru. Hudba je inspirována mississippi-blues a syrovým americkým rockem 70. let. Vstupné dobrovolné.

BESEDICE –

LETNÍ ZÁBAVA
4.7.2026
PŘÍRODNÍ AREÁL KALICH
BESEDICE U KOBEROV
OD 19 H GORALE
(POSTA ČECHOMORU)
21 H ROUDEN BAND
23 H ALIBI ROCK
ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ BESEDICE

KLOKOČÍ –

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
A ČČK KLOKOČÍ
VÁS ZVE NA DVACÁTÝ TŘETÍ
KLOKOČSKÝ 23.
HUDEBNÍ FESTIVAL
V SOBOTU 11. 7. 2025 OD 12 DO 03 HODIN
KLOKOČÍ „NA NÁVSI“
OBČERŠTVENÍ VŠEHO DRUHU ZAJIŠTĚNO
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
HRAJÍ
TANEČNÍ A SWINGOVÝ ORCHESTR
(ZUŠ ŽELEZNÝ BROD)
BIG BAND ŽELEZNÝ BROD
(SWING ŽELEZNÝ BROD)
TONYBEAT
(ROCK TURNOV)
ŠIROKKO
(POP-ROCK TURNOVSKO)
ALWAYS
(ROCK ŽELEZNÝ BROD)
SEVEN
(ROCK MALDÁ BOLESLAV)
IMPROVIZÁRIUM
(MELODICKÝ HARD ROCK TURNOV)
OLYMPIC
(REVIVAL MLADÁ BOLESLAV)
LOGR
(ROCK LIBEREC)

ROHOZEC
OBEC KLOKOČÍ
ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ
TONY Beat
seven
OLYMPIC
25

≡ Třicet let kamenářských přehlídek v lomnickém muzeu

Neuvěřitelné, ale jedná se o skutečnost! Již tři desítky let – rok co rok (i v době covidové) se lomničtí kamenáři prezentují svými bohatými sbírkami na tradičních letních výstavách v prostorách zdejšího muzea.

A že je co ukazovat! Vždyť místní kraj na rozhraní Českého ráje a Podkrkonoší nabízí v tomto směru na poměrně malém výseku naší země až neuvěřitelnou různorodou směsici přírodního bohatství – od achátů, jaspisů, karneolů, olivínů, pektolitů, hvězdovců, českých granátů, různých typů křemenů i zkamenělin flóry a fauny.

Lomnicko je přirozeným centrem kamenářské oblasti s velkou sběratelskou a zpracovatelskou tradicí ohraničené městy Turnovem na jedné straně a Novou Pakou na straně druhé. Zde se také nacházejí velké muzejní specializované mineralogické, petrografické a geologické expozice. Na rozdíl od Lomnice. U nás jsme byli nuceni především díky absenci vhodných prostor jít jinou cestou než muzejní kolegové. Přesto návštěvník zajímavící se o tyto vědní obory nepřijde zkrátka a nebude zcela ochuzen. Lomnické muzeum nyní od roku 1994 nabízí sice malou, ale zajímavou stálou Expozici Jana Bendy s ukázkami jeho sběrů z přelomu 19. a 20. století. Nejhodnotnější exponáty jsou dodnes k vidění v Národním muzeu v Praze, část své kolekce zdarma věnoval i místnímu muzeu, a tak položil základy k naší nejstarší expozici s původními vyřezávanými vitrínami z roku 1894 a 1899. Dlouhodobě jsme však cítili, že by si tato problematika právem zasloužila větší pozornost a prezentaci. Z tohoto důvodu jsme přistoupili po utřídění a znovuotevření stálé, ale rozsahem nevelké lomnické Bendovy expozice v roce 1996 k přípravě první velké (bohužel) krátkodobé výstavy.

Kurátorem úvodních ročníků byl RNDr. Luboš Hromádko, kterého v roce 2013 vystřídal Ladislav Krotíl. Nevystavovali pouze Lomničtí, ale v průběhu let se vystřídali i desítky jejich hostů z celé republiky, zapojily se také mnohé instituce. Souběžně se prezentovali a kamenářské přehlídky obohatili též mnozí výtvarníci a fotografové. Uskutečnila se celá řada přednášek s kamenářskou tematikou. Textové zprávy a fotografie z některých ročníků se kromě periodik objevily v několika publikacích. Za všechny jmenujme alespoň několik hlavních titulů: Marks. J.: „Drahé kameny Podkrkonoší III. – Lomnice nad Popelkou, Morcinov, Rváčov, Benešov a další“ (2021), Drahoňovský, J.: „Muzeum Lomnice nad Popelkou – příběh jedné instituce“ (2025), Bubal, J., Hromádko, L.: „Drahé kameny Českého ráje“ (2025) a Drahoňovský, J.: „Průvodce expozicemi a sbírkami Městského muzea a galerie Lomnice nad Popelkou“ (2026). Vyšla též kolekce pohlednic, turistických vizitek a kapesních kalendářů s jedním společným jmenovatelem – kamenářskou tematikou.

V rámci letošního výjimečného ročníku představí novinky ze svých sbírek (pravidelným návštěvníkům již vesměs známí) kamenáři: Petr Bílý, rodina Holubova, Luboš Hromádka, Luboš Koťátko, Robert Krotíl, Manfred Lindner, Alex Medikus, Antonín Šanovec a Miroslav Zeman. Instrukce zastupují zajímavými sběry a přírůstky specialisté v oboru z Muzea Českého ráje v Turnově. Výstavu ozdobí velkoformátové snímky fotografa Vladimíra Bakeše z Hrochova Týnce zaměřené na přírodní krásy, popřípadě architekturu našeho po všech stránkách bohatého koutu Čech. Dalším milým doplňkem jistě bude kolekce kaktusů a sukulentů nazvaná „Kaktusy ze Sychrova“, se kterými se pochlubí celoživotní kaktusáři Maruška Špačková a Mirek Štefánek. Tato prezentace je pouze malou ukázkou jejich rozsáhlé sbírky a zároveň pozvánkou pro obdivovatele pichlavé krásy. Po telefonické domluvě je možno vidět během léta i další kvetoucí kaktusy.

/ Jan Drahoňovský, ředitel muzea

Slavnostní zahájení se uskutečnilo v neděli 28. června. Úvodního slova se zhostil Jan Bubal, kurátor sbírkových fondů z Muzea Českého ráje v Turnově, v kulturním programu vystoupí písničkářka z Českého ráje paní Maruška Špačková. Tuto letní akci si můžete přijít prohlédnout až do 30. srpna 2026.

Městské muzeum a galerie Lomnice nad Popelkou
zve srdečně na jubilejní 30. ročník výstavy

DRAHÉ KAMENY

acháty

ze sbírek

Petra Bílého, rodiny Holubovy,
Luboše Hromádka, Luboše Koťátka,
Vladimíra Kmínka (in memoriam),
Roberta Krotíla, Manfreda Lindnera,
Alexe Medikuse, Antonína Šanovce,
Miroslava Zemana a Muzea Českého ráje v Turnově

**Slavnostní vernisáž se uskuteční
v neděli 28. června od 10 hodin**

Úvodní slovo: Štěpánka Kurfiřtová, Mgr. Jan Bubal
Kulturní program: Maruška Špačková – zpěv, kytara

28.6. – 30.8.2026

Otevřeno: červenec - srpen út - ne 9 - 16 hodin

Městské muzeum a galerie Lomnice nad Popelkou
a autor Vás srdečně zvou

na výstavu fotografií

Vladimíra Bakoše

Z MÉHO TOULÁNÍ

Vernisáž v neděli 28.6. od 10 hodin
za účasti autora

28.6. - 30.8. 2026

Otevřeno: út - ne, 9 - 16 hodin
Výstava je prodejní

Městské muzeum a galerie Lomnice nad Popelkou, p. o.

KAKTUSY ZE SYCHROVA

Výstava „pichlavé krásy“ z rozsáhlé sbírky
celoživotních „kaktusářů“
Marušky Špačkové a Mirka Štefánka

28. 6. - 2. 8. 2026

Otevřeno: út - ne 9 - 16 hodin

LÉTO NA ZÁMČKU

29. 6. – 31. 8. 2026

LÉTO

Zámecká kavárna | Otevřena od 29. 6. do 30. 8. Otevírací doba: Po – So 10 – 18 hodin, Ne 13 – 18 hodin

Výstava marionet | Historické loutky z roku 1920 najdete v 1. patře zámku.

Krajina, příroda a člověk objektivem Zdeňka Mrkáčka | Fotografie krajiny a fauny Českého ráje.

Od pohádky k vesmíru | Interaktivní výstava pro malé i velké se nachází v přízemí zámku.

Otevírací doba výstav a zámku v období prázdnin: Po – So 10 – 17 hodin, Ne 13 – 17 hodin.

ČERVENEC

7. 7. 13:00	Exkurze do Lomnického řemeslného pivovaru
9. 7. 14:00	Loutkářský workshop pro děti
9. 7. 16:00	Loutková pohádka
12. 7. 16:00	Koncert: Tereza Rašková
13. 7. 15:00	Workshop barvířství
14. 7. 13:00	Komentovaná prohlídka města s kronikářkou Lenkou Morávkovou
15. 7. 17:00	Promenádní koncert: Duo Tandem Pohoda
18. 7. 10:00 – 16:00	Dny lidové architektury
19. 7. 16:00	Koncert: Triphonix
20. 7. 15:00	Workshop korálkování (výroba kytičky)
26. 7. 16:00	Koncert: Michal Hudček
28. 7. 14:00	Exkurze do pražírny kávy L'Popel s ochutnávkou

TOVARYŠEM ČTVERA ŘEMESEL

Prodej vstupenek a více informací na www.zamek.kislomnice.cz nebo v TIC na náměstí.

7. 7. a 17. 8. 13:00	Exkurze do Lomnického řemeslného pivovaru
13. 7. 15:00	Workshop barvířství
20. 7. 15:00	Workshop korálkování (výroba kytičky)
28. 7. a 20. 8. 14:00	Exkurze do pražírny kávy L'Popel s ochutnávkou
10. 8. 15:00	Workshop dřevařství (výroba zvonkohry)
24. 8. 15:00	Workshop sklářství (výroba podtáčku z mozaiky)
31. 8. 15:00	Workshop knihařství (výroba diáře/zápisníku)

EXKURZE DO
Lomnického pivovaru
v rámci projektu **Tovaryšem čtvera řemesel**

7. 7. 2026 | 13:00
Vstupné 150 Kč

DALŠÍ AKCE

14. 7. a 11. 8. | 13:00 | **Komentovaná prohlídka města** s kronikářkou Lenkou Morávkovou
18. 7. | 10:00 – 16:00 | **Dny lidové architektury**
3. 8. | 14:00 | Komentovaná prohlídka **lomnického kina**
22. 8. | **Hradozámecká noc**

ZÁMECKÁ KAVÁRNA

Kavárna je otevřena od 29. 6. do 30. 8. za každého počasí a to v provozní době: **Po – So 10 – 18 hodin**
Ne 13 – 18 hodin

KONCERTY

12. 7. | 16:00 | **Tereza Rašková**
15. 7. | 17:00 | **Duo Tandem Pohoda** (promenádní koncert)
19. 7. | 16:00 | **Triphonix**
26. 7. | 16:00 | **Michal Hudček**
2. 8. | 16:00 | **Rachot Banda**
22. 8. | **Zámecké saxofonové kvarteto** (Hradozámecká noc)
30. 8. | **Gorale – Pocta Čechomoru**

≡ Lenka Morávková: LOMNICE MÁ SVŮJ GENIUS LOCI

Již sedmnáctým rokem píše kroniku našeho města, učí na lomnické střední škole, působí v Sokole, vede kroužek pro děti v SVČ Sluníčko, zmapovala historii zdejších hospod a chystá další přednášku o místních továrnících. S Lenkou Morávkovou jsme si povídaly o tom, jak vzniká kronika, jak dříve město žilo průmyslem nebo co dnes chybí místním teenagerům

Jak se sestavuje kronika města? Co se do ní zapisuje a co ne? Existují na to pevná pravidla, nebo je to čistě na vás?

Pevně daná pravidla to úplně nemá. Kroniku našeho města píšu od roku 2010, kdy jsem ji převzala po panu Kaplanovi, který ji vedl od roku 1992, a přejala jsem i jeho zavedený systém. Zaznamenával události měsíc po měsíci, zatímco dříve se spíše zpětně hodnotil celý uplynulý rok. Starší zápisy byly navíc často tendenční – hodně se popisovalo dění v továrnách nebo v JZD. Každý měsíc také připravuji krátký výtah do Lomnických rozhledů – vždy to, co je podle mě zajímavé pro čtenáře, nejedná se o kompletní zápis. V samotné kronice se pak kromě dění v Lomnici zmiňují i důležité události ze světa, z České republiky a z Libereckého kraje. Nejvíce času na psaní mám v létě, kdy se snažím všechno doladit. Když už si ke kronice sednu, dělám na tom třeba čtrnáct dnů v kuse, dokud vše nedokončím. Až jednou v budoucnu bude někdo chtít o Lomnici bádát, rozhodně bude mít z čeho čerpat.

Jak se vlastně člověk stane kronikářem? Má každé město svoji kroniku?

Vést kroniku je povinností každé obce, některé na to však nemají lidi. Ale mám

pocit, že poslední dobou je to docela moderní – roste zájem o historii obcí a její zaznamenávání. Jen je potřeba sehnat někoho, kdo má čas, zajímá se o místní dění, má vztah ke kultuře atd. Nejčastěji to bývali a jsou učitelé nebo úředníci. Například můj předchůdce, pan Kaplan, byl tehdy pověřen starostou. Já jsem se o historii vždycky hodně zajímala. S panem Kaplanem jsme se znali ze Sokola a z tábora v Krčkovících a z naší vzájemné spolupráce to tak nějak vyplynulo. Nakonec mě v roce 2010 starosta Lomnice oslovil, abych v psaní kroniky pokračovala.

Od kdy se vede lomnická kronika?

Vedení kronik ve všech obcích bylo nařízeno v roce 1921. V Lomnici ji tehdy dostal na starost tajemník města, ale ten byl zaneprázdněn jinou prací, tak že ji nepsal. Kroniku tedy máme až od roku 1945. Těsně po válce byl pověřen pan Večerník, aby zpětně sepsal válečné události. Díky tomu máme z našeho města z druhé světové války nejen popisy událostí, ale také fotky a vzpomínky místních, což je velmi cenné. I proto se vlastně všechny kroniky zdigitalizovaly.

S digitalizací kronik jste začala vy?

Ne, lomnické kroniky se do digitální podoby převáděly už dříve. Pamatuji si, že je přepisovali žáci na zdejší střední škole v rámci výuky psaní všemi deseti – to už je možná pětadvacet let. Takovým způsobem se do počítače převáděly kroniky psané na stroji od roku 1978. Ty nejstarší od roku 1945 jsou psané ručně a byly nyní v lednu zdigitalizovány fotograficky. Já už kroniky píšu rovnou v počítači. Všechny digitalizované verze jsou přístupné na webu města.

Ty staré, krasopisně psané kroniky ale měly své kouzlo. Vznikají i dnes nějaké opravdové knihy?

Ano, v Lomnici kroniku po každém roce vždy tiskneme a necháváme ji svázat jako knihu. Všechny mají jednotné obálky a letos už píšu sedmnáctou v pořadí. Jsou uloženy na radnici u pana tajemníka, jednu kopii od každé mám doma a další se odevzdává do archivu v Semilech. V dobách, kdy se muselo psát ručně, býval kronikářem většinou úředník, učitel, ředitel školy nebo muzea, a ti psali opravdu nádherně. Já v digitální podobě vidím obrovskou výhodu – je to rychlejší a v textu se můžu kdykoliv kamkoliv vrátit – ale i dnes se setkáváme, například na kronikářských soutěžích, s tím, že je v některých obcích stále píšou ručně.

V krajské soutěži jste s naší kronikou uspěla, jestli se nepletu...

To je pravda, naše kronika získala za období 2020–23 třetí místo v kategorii obcí nad 2 tisíce obyvatel. Do soutěže se přihlašujeme pravidelně. Poté odborná komise kroniky pečlivě prohlídí a hodnotí – posuzuje se obsah, grafika, přílohy i fotodokumentace. Na slavnostní vyhodnocení jsou pak pozváni kronikáři a starostové obcí. Soutěž pořádá Liberecký kraj ve spolupráci s Ještědskou pobočkou České archivní společnosti.

Zmínila jste, že píšete sedmnáctým rokem kroniku. Kromě toho jste ale vydala

i knížku o lomnických hospůdkách. Jak vznikala? Získávala jste informace právě z kronik?

Knížka se jmenuje *Po stopách hospůdek na Lomnicku*. Vydalo ji město, ale je to moje „oblíbené dítě“. V kronikách toho o hospodách moc není, ale proto že se všechny musely od roku 1859 řídit živnostenským řádem a být registrovány, našla jsem spoustu informací v semilském archivu. Historii některých z nich se dala vystopovat dokonce ještě hlouběji. Něco málo se o nich píše i v naší kronice – dobře zmapované jsou například události z padesátých let minulého století, kdy tehdejší režim odebíral hospodským živnosti.

Knížka vznikla vlastně náhodou. Spolupracovala jsem s KISEm na výstavě o hospůdkách v Českém ráji a připojili jsme k ní i lomnické hospody. Materiálu se nakonec sešlo tolik, že jsem z něj se stavila knihu. Vyšla v roce 2021 v nákladu 400 kusů a je vyprodaná. Hospůdky v ní popisují do roku 1948, kdy byly poté všechny bohužel zrušeny, nebo zestátněny.

Bylo v Lomnici tenkrát víc hospod než dnes?

To rozhodně bylo. Za první republiky jich v Lomnici nad Popelkou fungovalo až pětatřicet. Můj děda to vždycky říkal a já tomu moc nevěřila, ale když jsem si pak všechno dohledala, zjistila jsem, že měl pravdu. A to se bavíme opravdu jenom o Lomnici, bez okolních osad jako Košov, Rváčov nebo Ploužnice.

Jak je možné, že se tu uživilo tolik hospod? Dnes jich není ani polovina a spíš krachují, než aby přibývaly nové...

V Lomnici tehdy bydlelo asi 4 500 lidí, ale hospody se uživily mnohem lépe než dnes. Často to fungovalo tak, že hostinský měl v domě zároveň i obchod, řeznictví nebo nějakou řemeslnou výrobu a ve stejném stavení bydlela samozřejmě celá rodina. Jen na náměstí bylo tehdy kolem patnácti hospod.

Takže to tu mnohem víc žilo?

Určitě, pravidelně se tu konaly trhy na náměstí, na které se sjíždělo velké množství lidí. Například tkalci – Šlechtovi dříve zaměstnávali údajně kolem dvanácti tisíc lidí. Ti pro ně sice vyráběli doma, ale do Lomnice pravidelně jezdili a museli se tu někde najíst či ubytovat. Na trzích lidé prodávali vše, co vyrobili nebo vypěstovali. Uvádí se, že na dobytčím trhu – v místech, kde je dnes základní škola – se během jednoho trhu prodávalo 300 až 500 kusů dobytka. To mi připadá úplně nepředstavitelné.

Možná by tedy pro ten kýžený rozvoj cestovního ruchu v našem městě stačilo inspirovat se minulostí – více hospod, více hotelů...?

Toho už nemůžeme nikdy dosáhnout, protože za první republiky tu fungovalo několik továren. Spočítala jsem, že v nich v té době pracovalo kolem tří až čtyř tisíc lidí, z čehož asi více než třetina do Lomnice dojížděla. Tehdy neexistovalo žádné tovární stravování, takže se tyto lidé chodili najíst do místních hospod. Lomnice takhle žila díky průmyslu. A továrníci se tenkrát o zaměstnance ještě přetahovali – tu a tam přidali korunu, aby šikovného dělníka získali z jiné továrny pro sebe. Vážili si zkušených zaměstnanců i lidské práce obecně.

O lomnických továrnících i přednášíte. Je o takové besedy zájem?

Ano, jedna přednáška už proběhla na podzim na zámku a 19. března byla další, tentokrát o textilním průmyslu.

Řekla bych, že Lomničáky historie naše ho města opravdu zajímá. A fenomén průmyslníků dneska dost frčí. Továrna Mastných podle mě lidi přitahovala vždycky, ale až nyní je otevřena veřejnosti a koho to láká, má možnost se do ní podívat.

Co tam lidi podle vás tak láká? Opravdu je zajímá historie?

Některé zcela jistě. Pak se tam čas to chodí dívat lidé, kteří v těch místech pracovali, když zde sídlil Elitex. Dnes ale skutečně existuje specifický typ turismu – už se nejezdí jen po zámcích, ale i po továrnách. Lidem se zkrátka zalíbilo určité „naturo“, syrovost těchto prostor. Dokonce se v nich pořádají i svatby.

Děláte také komentované prohlídky města. Zajímá to spíše přespolní turisty?

Chodí turisté, ale i místní. Vyprávím jim o životě v Lomnici. Začínáme na zámku, jdeme přes náměstí na Karlov a končíme na hřbitově ve zvonici. To je moje nejoblíbenější trasa.

Nestalo se vám, že by měl někdo pocit, že navštěvovat hřbitov jako turistický cíl je zneuctění?

To mi nikdo nikdy neřekl a myslím, že ani naši předkové, kteří tam odpočívají, by to tak nebrali. Já hřbitov vnímám jako prostor k prohlídce – turistům tam vyprávím o slavných osobnostech, které zde leží, a o historii zvonice. Lidé bývají nadšení, že se mohou podívat dovnitř, až nahoru ke zvonům.

Jste aktivní i v lomnickém Sokole...

Do Sokola chodím od dětství. Dříve jsem byla cvičitelka, teď působím převážně jako jednatelka a vzdělavatelka v oblasti sokolské historie. Také je třeba starat se o sokolovnu, takže pomáhám naší starostce s administrativou, například s vyřizováním dotací.

Povoláním jste učitelka. Proč jste si tuto profesi vybrala a kde učíte?

Učitelkou jsem chtěla být odmala. Moje sestra říká, že jsem se jako učitelka už narodila. A já tomu věřím – tuto profesi nemůžete brát jen jako práci, musíte se pro ni narodit. Abyste měli sílu neustále žákům něco předávat a dělat pro ně výuku zajímavou, musíte to mít v sobě. Přes dvacet let jsem jezdila do Základní školy Turnov a teď učím čtvrtým rokem češtinu a informatiku na lomnické střední škole.

Jak se vám žije v Lomnici nad Popelkou?

Mně se tu žije dobře, bydlím v Lomnici celý život a osobně mi zde nic nechybí. Znáám spoustu lidí odjinud, kteří nám ledacos závidí. Když hrají naši ochotníci, sjede se půlka kraje. Lomnice má genius loci, má zajímavou historii a má z čeho čerpat. Lidé, kteří sem přijíždí, jsou z našeho historického centra nadšení.

Chybí tu přesto něco?

Mně osobně ne, ale je velká škoda, že tu v devadesátých letech zanikl průmysl. Cestovní ruch potřebuje podpořit, ale o tom už jsme mluvily – nebude to tak snadné. A pak tu chybí zázemí pro teenagery, právě pro ty žáky, které učím. Po škole nemají kam jít. Ti na internátu mají program od vychovatelek, které se o ně dobře starají, ale myslím spíše prostor, kde by se mohli jen tak sejít, jako my dospělí jdeme s kamarádkou na kávu a zákusek. Ono se zdá, že dnešní dospívající jen koukají do telefonů, ale také chtějí své dojmy sdílet a trávit čas spolu. Potřebovali by něco jako klub, kde ale nebudou učitelé.

Co si přejete?

Chtěla bych vydat knížku o lomnických továrnících. Připadá mi, že by si to zasloužili. Vezměte si například továrníka, který měl osm set zaměstnanců, dalších tisíc pro něj pracovalo z domova a on jezdil kočárem schůzovat do Prahy, do Hradce nebo do Vídně. Jel tam, projednal i nějaký obchod a jel zase kočárem zpátky do Lomnice. Ta energie byla neuvěřitelná. Takoví mecenáši tu dneska chybí, hned by zaplatili třeba opravu nějaké silnice. O tom všem by ta knížka měla být.

A co si přejete pro Lomnici?

Klid.

/ Miládka Burešová, *Lomnické rozhledy*, foto Matěj Bárta

- *kráceno*

Lenka Morávková (1976) je vdaná a má dva syny. Vystudovala český jazyk a dějepis na Vysoké škole pedagogické v Hradci Králové. Dříve působila jako učitelka a zástupkyně ředitele na Základní škole Turnov, nyní vyučuje na Střední škole Lomnice nad Popelkou. Od roku 2010 je kronikářkou města. Zajímá se o místní historii, o které přednáší a publikuje články (na webových stránkách města, v Lomnických rozhledech). Ve spolupráci s Kulturním a informačním střediskem připravuje výstavy a komentované prohlídky města. Je autorkou knih *Po stopách hospůdek na Lomnicku* a *Památník bujarého Sokola Lomnického*. Jako spoluautorka se podílela na knihách o historii Lomnice nebo regionální učebnici *Můj domov*. S Radkem Kyselou a Jaroslavem Kordíkem natočila dokumentární film *Prvorepubliková pohlednice Lomnice (2018)* nebo třídílný dokument *Po stopách hospůdek na Lomnicku (2021)*. Pracuje v redakční radě regionálního vlastivědného sborníku *Od Ještěda k Troskám*. Aktivně se podílí na činnosti T. J. Sokol Lomnice nad Popelkou jako jednatelka a vzdělavatelka. V SVČ Sluníčko vede kroužek pro děti *Animáček*. Je členkou komise rady města pro Místní Agendu 21 a Projekt Zdravé město Lomnice nad Popelkou a kontrolního výboru zastupitelstva města.

lomnicko

KOŠŤÁLOV – Pobočku České pošty v Košťálově v úterý dopoledne přepadl neznámý lupič, nejspíš byl ozbrojený střelnou zbraní. Pošťáčka mu vydala peníze, zranění při přepadení neutrpěla. Na webu policie o tom informovala její regionální mluvčí Dagmar Sochorová.

Oznámení o loupežném přepadení přijali policisté na lince 158 v 11:08.

„Na místo okamžitě vyjely všechny dostupné policejní hlídky, jelikož dle prvotních informací měl mít u sebe neznámý pachatel i střelnou zbraň. Policisté na místě události zjistili, že dosud neznámý pachatel přišel do uvedené pobočky s dosud přesně nezjištěnou střelnou zbraní a od obsluhy požadoval vydání peněz. Obsluhující žena muži vydala hotovost, jejíž výše je v tuto chvíli předmětem šetření,“ uvedla Sochorová.

Pachatel poté z pobočky pošty odešel a z místa odjel na motocyklu tmavé barvy. Podle dosud zjištěných informací byl pachatel přibližně ve věku 40 let, byl v tmavém oblečení a na hlavě měl tmavou motocyklovou přilbu.

Případem se zabývají semilští kriminalisté. Pachateli v případě dopadení hrozí za loupež až deset let vězení.

(Náš REGION)

TUHAŇ, NA KLEPANCI –

Kejklířská pohádka
a kejklířský workshop
(nejen) pro děti

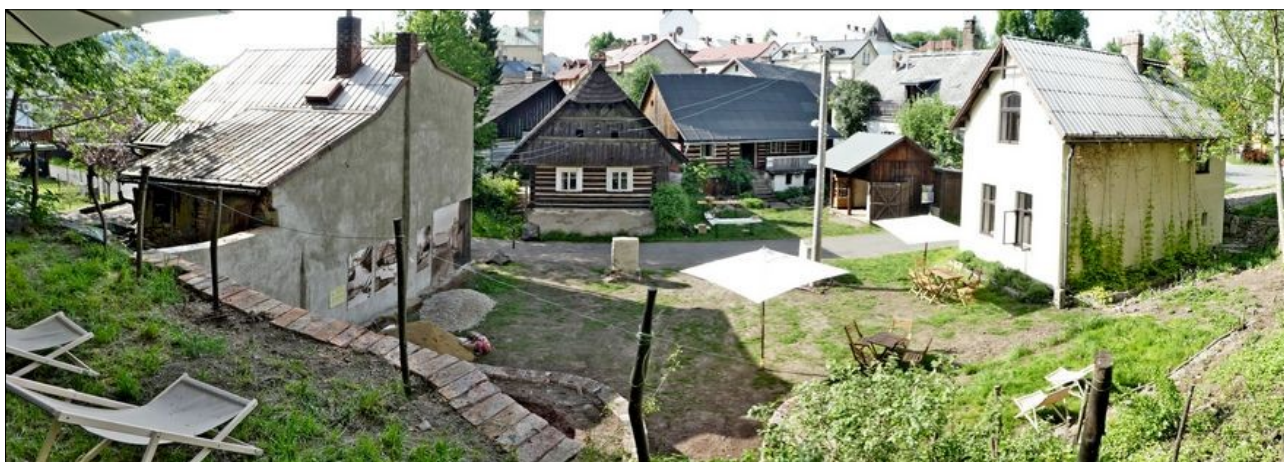
Těšte se na kejklířské
vylomeniny v pohádce i
následném workshopu.
pro malé i velké.

12.7. 2026 16.00

≡ Semilský bylinkový areál nabízí aktivity pro celou rodinu

Za tři roky své existence se stal muzejní areál v semilské Jílovecké ulici půvabným místem, které kombinuje autentické prostředí roubených chalup, jedinečnou výpověď expozice Léčitelé Pojizeří a Podkrkonoší a poklidnou atmosféru umocněnou bylinnými záhonky a přírodními zákoutími. Letos poprvé pak nabízí celodenní provoz již **od 27. června** do konce prázdnin a sadu aktivit, díky nimž zde mohou rodiny strávit pestrý a příjemný den.

Hlavní novinkou je napínavá detektivní hra „Hledání ztraceného elixíru“. Děti se v ní vydají hledat ukrytou recepturu zdejších léčitelů, která prý dokáže zajistit zdraví a štěstí! Čeká je plnění zajímavých úkolů, při nichž si procvičí nejen svůj důvtip, ale i různé smysly. Hra je provede malebnými prostory expozice, zamíří i do tajuplného sklepení. V cíli pak získají zajímavou odměnu. Dospělí si mezitím mohou v červené roubence a ve zděném domku prohlédnout působivou expozici, v níž si budou připadat jako „na návštěvě u léčitelů“. Je možné se ponořit i do objevování venkovních záhonů s více jak devadesáti druhy léčivých bylin. Připraveny jsou také stolky a slunečníky k posezení a lehátka k odpočinku ve stínu.

V muzejním obchůdku si lze zakoupit nejen publikaci Léčitelé Pojizeří a Podkrkonoší, ale i další suvenýry s bylinkovou tematikou. Malí i velcí mohou využít také připravených rukodělných dílniček a vyrobit si voňavý pytlíček, bylinkovou sůl nebo tisknout na textil. Areál je otevřen vždy od 10 do 17 hodin; o prázdninách každý den, v červnu a září o víkendech. Plné vstupné činí 70 Kč, snížené 50 Kč, včetně hrací karty a odměny za hru.

Návštěvníci si přijdou na své také v hlavní budově muzea v Husově ulici – Profesor Uměna a pan Náhoda je zde v hravé expozici provedou světem fantazie a tvoření, s pomocí ilustrací Václava Junka, ilustrátora Rychlých šípů, se ocitnou „Na vlnách dobrodružství“, na půdě je čeká kouzelný svět řemesel našich předků a v prostorách Pojizerské galerie se na výstavě Spirituální krajina setkají s úchvatnými fotografiemi předního českého fotografa Jana Pohribného.

S průvodcem je také možné odsud vystoupat na věž kostela (11:30 a 14:00), odkud je nádherný rozhled na město Semily.

Na 18. července si pak muzejníci v areálu v Jílovecké ulici připravili velmi zajímavou akci nazvanou „Bylinkový areál plný řemesel“. Od 10 do 17 hodin se návštěvníkům představí řemesla známá i méně známá – pracovat zde bude například tesař, kameník, sklářka, řezbář, tkadlena a barvířka, košíkář, kovářka, hrnčíř, ale i šindelář a cihlář, nemůže chybět ani bylinkářka.

K nabídce řemesel prozrazuje muzejní historik Tomáš Chvátal: „Sehnat na takovouto akci kvalitní řemeslníky, kteří svou práci dělají s fortelem a se zapálením, není vůbec lehké. Mám radost, že se nám to nyní podařilo – částečně díky našim kontaktům, především ale díky spolupráci s bývalým památkářem Viktorem Blažkem, který díky své práci poznal opravdové „fachmany“.

Nepůjde ale jen o pouhé pozorování, malí i velcí návštěvníci si většinu předváděných řemesel budou moci i sami vyzkoušet – například točení na kruhu, tesání do kamene, předení na kolovratu nebo kování, konkrétně

výrobu hracích kostek. Seznámit se bude možné i s knihtiskem, kdy si děti domů odnesou vlastnoručně vytištěnou stránku Mattioliho herbáře. Hudební doprovod zajistí flašinetář, od 15 hodin pak zazní lidové písně v podání liberecké skupiny Malukoš. Vstup je zdarma, akce se koná v rámci Dnů lidové architektury Libereckého kraje.

Další informace viz:

www.muzeumsemily.cz/...ele

Kontakt:

Tomáš Chvátal, historik, správce sbírek a dramaturg léčitelské expozice, MPGS

semilsko

VYSOKÉ n/J –

Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou
zve všechny příznivce na oslavy

240let

OCHOTNICKÉHO DIVADLA v Čechách

živá tradice od roku 1786

Pátek
10. července
2026

18:00 **SEN O THÁLII**
DS Krakonoš, premiéra - Divadelní představení Elišky Pilařové
Vstupné 150 Kč, předprodej městská knihovna 481 593 408

20:00 **SLÁVKA HUBAČIKOVÁ**
Vernisáž v divadle, malý sál
(šest dokumentů vzpomínek na Slávku a divadlo vůbec - 60 minut)

Sobota
11. července
2026

10:00 **PIETNÍ VZPOMÍNKA**

11:00 **VERNISÁŽ - 240 LET OCHOTNICKÉHO DIVADLA**
Vlastivědné muzeum

14:00 **TOMÁŠ HÁJEK: MARYŠA VÁVROVÁ**
Bažantova loutkářská družina z Poniklý, vhodné pro starší děti a dospělé, vstupné 50 Kč

15:00 **PAVEL KAISER BAND**
Kapela country i rock našeho kamaráda a člena DS Krakonoš

15:45 **ZDRAVICE KRAKONOŠE**
VRABČÁCI (*Folklorní taneční soubor DS Krakonoš*)
CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNÍ (*poudačka - Milča Nosková*)

16:15 **PAVEL KAISER BAND**

17:00 **PŘIPOMENUTÍ ZÁPISU - UNESCO**
Vystoupení hostů s moderátorem Tomášem Čivrným

17:30 **DECHOVÉ KVARTETO ZUŠ JILEMNICE**
Swing, jazz

18:00 **DIVADLO** (*poudačka - Martin Hnyk*)
Volná beseda s účastníky a hosty oslav

19:00 **HARMONIKÁŘI PEPA ŠEDIVÝ A PEPA ŠKODA**
Následuje volná zábava

Přidte pobejt!

jičínsko

Jičín – Rada města souhlasí s tím, aby Valdštejnova lipová alej byla prohlášena za kulturní památku

Rada vyjádřila souhlas s návrhem od Národního památkového ústavu, aby jičínská lipová alej byla prohlášena za kulturní památku. Stromořadí bezesbytku naplňuje podmínky, neboť při svém stáří, velkoleposti a zachovalosti prakticky nemá v České republice obdobu. V současné době má alej 1140 lip a je delší než dobách Bohuslava Balbína, jenž ji vychválil ve svém díle, protože byla počátkem 19. století dosázena až k Valdštejnské lodžii. V té době byla také přerušena „silnou cestou“ na Valdice.

Národní památkový ústav prohlášení lipové aleje připravuje již pár let. V loňském roce ho zástupci města požádali, aby proces pozdržel z důvodu úpravy pozemků tak, aby se kulturní památkou stal skutečně pouze prostor aleje. Byl proto nutný zápis přes Katastrální úřad.

Valdštejnova lipová alej dosud byla silně chráněna z hlediska životního prostředí, neboť byla již dříve zařazena do seznamu Natura 2000. V dutinách stromů žije páchník hnědý, u něhož musí být chráněn celý životní cyklus – a právě proto lze v lipové aleji vidět i staré dřevo z lip. Nově se přidá ochrana z hlediska kulturně-historického. Pokud by majitel pozemků, tj. město Jičín, v budoucnu usiloval o zásah do lipové aleje, budou nově zvažována obě hlediska, a sice oddělením památkové péče (spadajícím pod stavební úřad) a odborem životního prostředí.

(Jičín – moje město)

SOBOTKA – Regionální muzeum a galerie v Jičíně vás příští týden pozve hned na dvě akce na Šolcově statku. **V sobotu 4. 7.** zahájíme letní výstavu. **V neděli 5. 7.** se pak uskuteční komentovaná prohlídka stávající sklářské výstavy.
(Jana Schlesingerová)

REGIONÁLNÍ MUZEUM
A GALERIE
V JIČÍNĚ
MÚZEUM
PRO PAST
A PŘÍŠTÍ

JIČÍN

ŠOLCŮV STATEK
SOBOTKA

Vendulka
Prchalová

Směsi Mixtures Vol. 2

Regionální muzeum
a galerie v Jičíně Vás srdečně
zve na komentovanou prohlídku
výstavy **Vendulka Prchalová:
Směsi/Mixtures vol. 2.**

Výstavou provede sklářská
výtvarnice Vendulka Prchalová.

neděle 5. 7. 2026 od 15.30 hod.
Šolcův statek v Sobotce

 Regionální muzeum
a galerie v Jičíně
2. 5. – 31. 10. 2026
Šolcův statek v Sobotce

Boudovi

čtyři generace grafiků

Regionální muzeum a galerie v Jičíně
Vás srdečně zve na vernisáž výstavy
Boudovi: čtyři generace grafiků.

sobota 4. července od 14.00 hodin
Šolcův statek v Sobotce

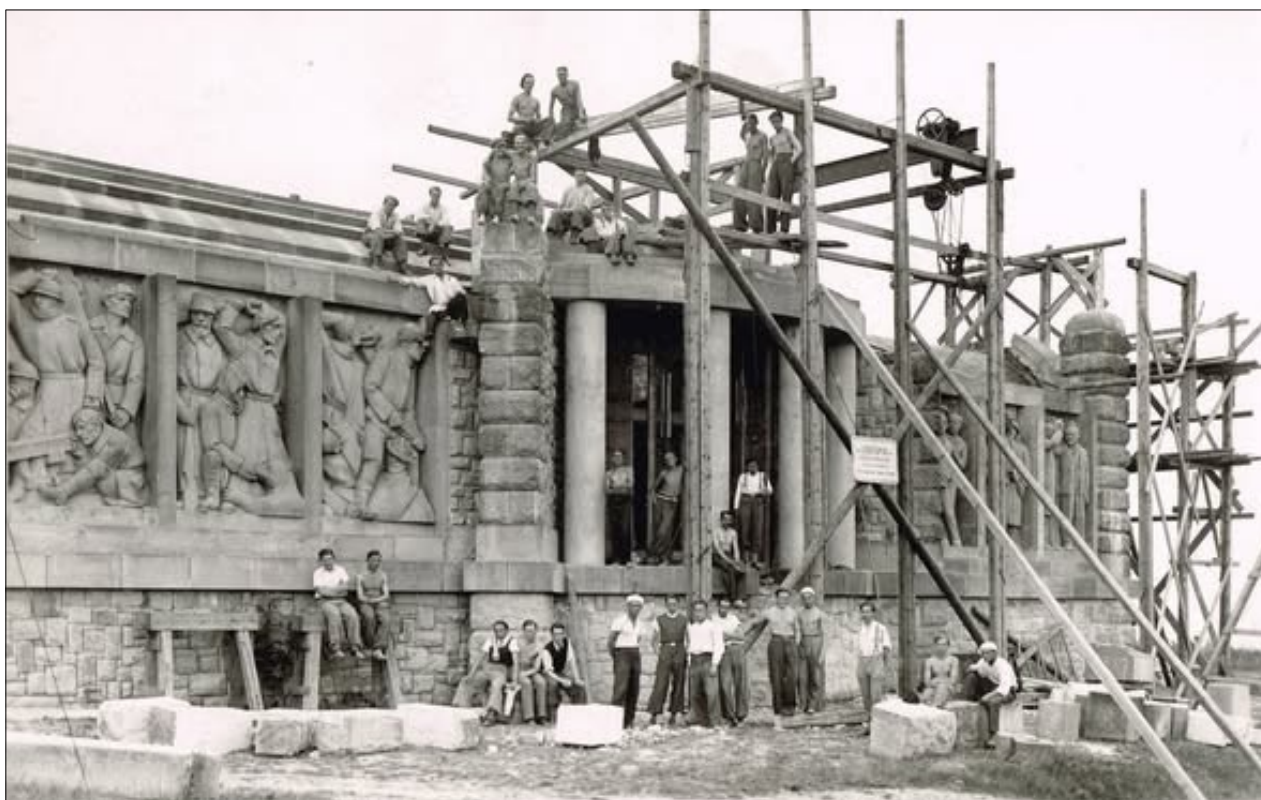
Regionální muzeum a galerie v Jičíně
5. 7. – 30. 8. 202, út–ne 10–17 hod.
Šolcův statek v Sobotce

HOŘICE – V neděli 21. června oslavilo město 100 let od položení základního kamene Masarykovy věže samostatnosti připomenou celodenní oslavy

V neděli 21. června si Hořice připomněly významné výročí – uplynulo 100 let od položení základního kamene Masarykovy věže samostatnosti, jednoho z nejvýznamnějších symbolů města, české státnosti a odkazu československých legionářů. Město Hořice ve spolupráci s Klubem českých turistů Hořice a dalšími partnery připravilo bohatý program, který propojí historii, kulturu, turistiku i společenský život.

Symbol české samostatnosti

Masarykova věž samostatnosti se tyčí na hřebeni Hořického chlumu ve výšce 408 metrů nad mořem a již téměř jedno století tvoří nepřehlédnutelnou dominantu Hořic. Její základní kámen byl slavnostně položen 10. července 1926 za účasti prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka, jehož jméno věž dodnes nese.

Monumentální stavba vznikla jako památník československé samostatnosti, legionářského odboje a obětí válek. Autorem projektu byl architekt František Blažek, pedagog hořické sochařsko-kamenické školy, realizací stavby byl pověřen architekt Jindřich Malina. Na výzdobě se podíleli významní hořičtí sochaři a studenti zdejší školy, jejichž dílo dodnes patří k nejcennějším uměleckým prvkům stavby.

Původní plány počítaly s téměř čtyřicetimetrou věží, která měla sloužit nejen jako rozhledna a památník, ale také jako letecký maják na trase Praha–Varšava. Kvůli historickým událostem a finanční náročnosti však nebyl projekt nikdy

dokončen v zamýšleném rozsahu. Přesto se Masarykova věž samostatnosti stala jedním z nejvýznamnějších pietních a turistických míst regionu.

Součástí oslav byl turistický pochod „S Masarykem na Zvičinu“, pořádaný Klubem českých turistů Hořice.

/ Martin Pour, FB Hořice a okolí

HOŘICE –

Přístupná - otevřená bývalá SYNAGOGA

Tovární ul., Hořice

Každý čtvrtek
od 15:00 do 17:30

Individuální
prohlídky
s komentářem

Prostor
pro zastavení
a ztišení

Individuální prohlídky s komentářem

Možnost dozvědět se více o historii bývalé SYNAGOGY, jejím současném využití, i o historii židovské komunity v Hořicích.

Místo pro ticho, otázky a rozhovor

Můžete mít na chvíli klidný prostor pro sebe, nebo sdílet to, co je pro vás právě teď důležité. Přítomna bude farářka s nabídkou rozhovoru, naslouchání, poradenství s terapeutickými prvky a duchovního doprovázení.

eliska.zapletalova@seznam.cz

Tel.: 607 744 739

liberecký kraj

/// Galerie Lázně Liberec se od 13. července 2026 na tři měsíce uzavře kvůli kompletní modernizaci osvětlení. Návštěvníky znovu přivítá 17. října 2026, kdy otevře tři nové mezinárodní výstavy. Dobrou zprávou je, že během rekonstrukce zůstanou Design Shop i kavárna v provozu

naš jubilant

/// **Jaroslav Wagner**

* 5. června 1921 v Jičíně, † 27. ledna 2006 v Praze

Dnes si připomeneme jičínského rodáka, historika umění a pracovníka Státní památkové péče Jaroslava Wagnera, od jehož narození uplynulo již 105 let.

Narodil se 5. června 1921 v Jičíně. Ve své rodině získal vztah k literatuře a výtvarnému umění. Jeho otcem byl Vít Vágner, který sám byl mnohostranně nadaný a od roku 1926 vykonával funkci městského knihovníka. Školní léta začal na cvičné škole při jičínském učitelském ústavu, později přestoupil na zdejší měšťanskou školu. Ve studiu pokračoval na jičínské reálce, kde maturoval v roce 1942. Po maturitě pracoval jako pomocná kancelářská síla v zásobovacím oddělení Městského úřadu v Jičíně. V letech 1942-44 byl totálně nasazen a za války krátce pracoval v jičínské městské galerii. Po válce začal studovat na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Zde se věnoval studiu dějin umění, klasické archeologii a estetiky. Promoval v roce 1950. Vzdělání si dále rozšiřoval studijními cestami do zahraničí a v roce 1965 půlročním studiem na Institutio del restauro v Římě.

Od roku 1958 pracoval ve Státním ústavu památkové péče v oboru konzervace a obnovy památek architektury. Zde působil až do roku 1985. Své znalosti a zkušenosti předával na přednáškách na katedře architektury Českého vysokého učení technického a na katedře dějin umění Karlovy univerzity v Praze.

Byl členem několika vědeckých a odborných komisí a poradních sborů. Od roku 1976 byl předsedou vlastivědného spolku „Jičín v Praze“.

Zemřel 27. ledna 2006 ve věku nedožitých 85 let. Pohřben byl na jičínském hřbitově. Jeho odkaz, materiály spojené s jeho profesionální činností, je uložen v jičínském muzeu.

Ve své vědecké práci věnoval mimořádnou pozornost a podporu obnově památek v rodném městě i v mnoha dalších obcích regionu. Během více než třicetileté činnosti v ústředí památkové péče řídil rekonstrukční práce významných památek republiky, např. na zámcích v Náchodě, Hrádku u Nechanic, Kuksu, Hrubém Rohozci, Kostí nebo Dobříši. Také je nutné připomenout návrh obnovy zámku Staré Hrady, analytické plány pro

rekonstrukci jičínského zámku a studii obnovy a využití Valdštejnské lodžie, parku a obory.

Spolupracoval na obnově městských památkových rezervací v Novém Městě nad Metují, Litomyšli, Novém Jičíně, Hradci Králové, Žatci a Pardubicích.

Byl autorem mnoha odborných článků, studií a publikací věnovaných historii české architektury a urbanismu. Mezi nejznámější patří díla: Státní zámek Hrádek u Nechanic (1960), Státní zámek Hrubý Rohozec (1964), Kulturní památky Českého ráje (1966), Jičín, městská památková rezervace, zámek a památky v okolí (1965), Hrady, zámky a tvrze středních Čech (1974), Krajem západočeských lázní (1974), Jičín (1979), Československé hrady a zámky (1980) a další.

Jaroslav Wagner patřil mezi významné rodáky města Jičína. Zasloužil se o zachování historické hodnoty města Jičína a v polovině 60. let prosadil vyhlášení zdejší městské památkové rezervace.

V roce 2021 uspořádalo jičínské muzeum k jeho 100. výročí narození výstavu, nazvanou Jaroslav Wagner – památkář a jičínský rodák. K této výstavě byl zároveň vydán i katalog, který se zabývá jeho životem i prací mnohem podrobněji a který si můžete zapůjčit v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně.

/ Iva Rodrová, Jičínský zpravodaj

Přeposílám rád, bohužel neúplné, ale myslím, že i tak cenné... Zdravím
/ Jaroslav Veselý

53.

se šeptá Vaša' them a čit. Standron. Vaša' the po
přistání se vrátil do icher. me pun-way a vrátil
jeden list vítule. Doum - po přijímání fabyže meq.
staryni quainjui - jen jet opit v Pullman.

• Alkem nic zold's tu'ho - až me Rusko.
Uvrijit' me; článek o 312 lypd v Čechoslováku.

9/10 Bude asi ulnutí do anglic. radia. Dnes
je tam lež me prozprávě. Bude ulnutí anglic.
by o puzujit' věech - snad to někdo bude domq
foslouchati. Ovce to se dozví - až po v'le. Ovce,
vzhrajeme. li. to.

Zprávy z Ruska jsou dosti čvne. Moskva je
poprvé ohrožena. Ale byly horší momenty v této
v'le - a udrželo se to. Nutní je, aby Rusci to
udrželi pro život - jinak z toho houha' dlouhá
v'le, anebo nic, anebo by se žít a me svět.
Vakovi'li v'le snad jisti' nebylo v diji'na'ch
lidstva! Stále jisti' doufám, že ji vzhrajeme,
• ale bude to zážitek!

10./10. Situace v Rusku stále nebezpečná, ale ne tak,
jak to kreslí Němci.

Sáram do anglic. prohlásil dnoh již jsem si vybral pro
to prohlásit v'le s již máj učimovati. vybral
jsem si "Fragevodka". Plně zruš v Landjui.

Pis: Gilliamovi. Vem tanovat a Nurse with Mrs P. V.

11/10. | Kucera a ja jsme vyrazili do "Over Seas Club".
 Nic zadermo, byli jsme mejdive na seznamovaci party
 jiz vedl Sir Lucas. Pak vice. Byli jsme hosty
 Lady Monkswell; bylo tam dobre franc. vino.
 Pak tanovani a popiji's bar, kde jsme byli pod-
 staveni Lady Lucasu ta nas pozvala na zebra no
 drink.

12/10. to Odpoledne, kucera v Sunday Officers Club v
 grouse House. Zare nas pozvala Lady Monkswell.
 Pak se sejelo na P party k Siru Lucasovi, tam
 nas vedl hromadni "shogun" s lilem frank.
 Piedstaveni hostin. Byl tam jeden Anglikan
 (opravi jive) kterij redovno prijel z Italie. S jilky
 to videlo byla pama slechta, zacalo se o slechti.
 Niliti: byli po Halsbury et. Samopijuci jsme
 osti potestovali, hoji'u nas: oshon slechta.
 Uznali, ze namu povera. Mil. jime drinky,
 takovi sladci na fiti, ale po 4 je clovek pod
 farou. Pitia'sta se slechta cili Evropy a pak -
 - Na vice: v Queen's bar.

13/10. | Rusko drzi!!

Pro Mausfeld se vytal! Na Beauflighton
 bibeu jednoslu letu!! napadl 5 Stumer mad
 Liverpoolu. Zati- ma 1 jist, dumeo zapalil
 motory a dalsi pishodil. Feder. Rvi horaro.
 val v Lushu (asi jelu "pro'u") Uz to Lady

nemohu vydržet a budu žít zprít h. novín-
stihacím. Nijviti! problem bude jak se dostati
z „ovčade“.

• Norimberk bombardován. Více, než se zase bom-
• bardová: tuji v Německu (= Německu máo tráhy, ale
málo!) - dopam, ž. Erwin to jde dobře!

14/10. Erva má za sebou novín bombardování:
Sungwerh, Boulogne a Rotterdam. Začíná se dít!

15/10 Návštiva z Belgy.

16/10 Zádání o pitování zprít h. letání
generál Janoušek to přehlé. Petite Waft.

17/10. Po dvou zhroutěhail jsem více přehlé
anglicky do pradá.

18/10. Návštiva z Liverpoolu.

19/10. v Pörbely hotel a pak v „Hachette“
na večer.

20/10. v Piccadilly hotelu na „čaj a pítí“
a večer na večer v „Lion's bar“ s knězem.
Rusko zatím drží. Moskva to ani
vydrží přes zimu.

Návštiva ze Belgy; ztratit jsem h. v. od
domu. Kien po malé procházce domo. Na
horizontu se h. „hly's h.“ - jenže to jsou puny
a housing. H. jde do smol papal, není.

Lítati je jdu ari brzo. Mami čim dále vie pihujt!
dojem, že někdo pracuje proti mne, abyel šel lítati.
To byl se mate podival. Celi' ovim' stihaim' je mo.
je prave a ted' abyel si nemohl jít zalítati?! ●
No, vidim'ne hodo to vylraje! Také vim hodo to
ari je! Bude se ale dít, poněvadž všichni piloti
od našich ovim' stihaim' chci mne nazpít, místo
„tolko piholis“ – „někdo je ari pihovíté!“